

бод людини чи скасовують (обмежують) такі права та ін. Слід зазначити, що приписи щодо заборони звуження змісту і обсягу існуючих прав і свобод, скасування й їх обмеження закріплені лише в Основному Законі нашої держави.

Показовим є той факт, що правом ухвалювати рішення про внесення змін до основного закону в більшості пострадянських держав наділений народ, що реалізує такі повноваження шляхом референдуму, а також парламенти (два склади парламенту) держав.

Отже, аналіз процедурних питань внесення змін до Конституції України та пострадянських країн дозволяє зробити висновок, що правове регулювання порядку внесення зазначених змін на сьогодні потребує свого вдосконалення. Зазначена процедура має бути визначеною, чіткою та прозорою.

1. Конституція України : науково-практичний коментар / редкол. : В. Я. Тацій (голов. редкол.), О. В. Петришин (відп. секретар), Ю. Г. Барабаш та ін. 2-е вид., перероб. і доп. Харків : Право, 2011. 1128 с.

2. Конституція України від 28.06.1996. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141 (зі змінами). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254>.

Федорченко А.Ю., курсантка
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Резворович К.Р., к.ю.н.,
завідувачка кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ПЕРЕХОДУ ПРАВ ВЛАСНОСТІ ПІД ЧАС СПАДКУВАННЯ

В умовах сьогодення з огляду на удосконалення та стрімкий розвиток суспільних відносин встановлено раніше невідоме вітчизняному цивільному праву поняття «спадковий договір». Варто зазначити, що запровадження спадкового договору як нового інституту цивільного права є новацією у національному законодавстві і врегульовано з прийняттям Цивільного кодексу (далі – ЦК) України від 2003 року. Аналізуючи зарубіжний досвід, стверджуємо, що цей вид договору широко розповсюджений та детально регламентований у закордонному законодавстві. Так, Німецьке цивільне законодавство містить детальну регламентацію цього виду договору та широкі межі

застосування, зокрема як окремих вид спадкування, натомість у Франції дозволяється виключне право укладання цього договору між подружжям. Нові правові, економічні, соціальні, морально-етичні реалії, викликані суттєвим розвитком нових економічних відносин, не могли не вплинути на підстави виникнення права власності в зв'язку зі спадкуванням майна. Придбання права власності на підставі успадкування займає особливе місце. Це визначається тим винятковим правообразуючим фактом, яким є факт смерті громадянина (спадкодавця) як головний елемент виникнення спадкових правовідносин. Інститут спадкування був предметом, як дисертаційних досліджень, так і окремих робіт, пов'язаних з інститутом спадкування. Однак не всі проблеми вдалося вирішити як в теоретичному, так і законодавчому аспектах [2].

Крім того, незважаючи на всю сучасність спадкового права, вже Зараз виникають суттєві прогалини в регулюванні спадкових правовідносин. Допоміжні репродуктивні технології змушують по-новому поглянути на принципи фіксації кровноспоріднених відносин. Не вщухають суперечки про параметри обов'язкової частки в спадкуванні та повернення до встановлення податку на майно, що переходить в власність в порядку спадкування. Приймаються рішення Європейським Судом з прав людини, в рамках яких аналізується той чи інший аспект права спадкування. Кожна з названих проблем обумовлена різним поданням конституційних положень, що визначають конституційні принципи правового статусу людини і громадянина [4]. Всі наведені обставини висувають перед вітчизняною правовою наукою ряд конкретних завдань, серед яких – обґрунтування змісту, структури і механізму захисту основних прав людини, визначення конституційно-правового стандарту забезпечення реалізації кожного конкретного права. До одного з них - правом спадкування - звернуто даний дисертаційне дослідження, спрямоване на розкриття теоретико-правових і практичних проблем розглянутої юридичної категорії. Інститут спадкування в системі цивільного права є одним з найважливіших і його значимість обумовлюється тим, що об'єктом спадкування переважно є право власності. Такі проблеми спадкового права як, що залишається після смерті громадянина власника, з найдавніших часів і до теперішнього часу залишаються в центрі уваги суспільства та держави, законодавця і вчених [3]. Взаємодія інституту спадкування з інститутом власності очевидна: спадкове право повідомляє праву власності його «кінцевий сенс» і його спадкоємність, а також воно визначає ті рамки, в яких власник має право необмежено розпоряджатися своїм майном [1].

Спадкове право, будучи частиною цивільного права, має свої особливості. У спадковому праві, на відміну від інших цивільно-правових подотраслей, договір відіграє незначну роль, тому суб'єкти цих відносин незалежні один від одного, процесу узгодження воель, як правило, не відбувається. Коло джерел спадкового права досить вузький [2]. Джерелом спадкового права є закон, окремі питання регулюються іншими правовими актами, звичай ділового обороту тут не застосовується. Однак, для тлумачення норм необхідно

використовувати звичай. Так, закон не розшифровує такі поняття, як повнорідні брати і сестри, вітчим і мачуха, але їх зміст визначено звичаєм. Єдиним ненормативним актом, що регулює права і обов'язки суб'єктів, є заповіт.

Дослідивши питання про можливість успадкування підприємства за правом представлення, щодо особи, що посяде майно на зазначених підставах, і є підприємцем, обґрунтовується пропозиція, що якщо немає більше спадкоємців підприємців, то такий спадкоємець повинен успадковувати це підприємство за правом представлення, а якщо є інші спадкоємці підприємці, то в частках встановлених законодавством.

1. Валах В. В. Спадкове право зарубіжних країн. Міжнародне та зарубіжне право. – 2002. – № 4. – С. 115–122.

2. Про міжнародне приватне право: Закон України від 23 червня 2005 року. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2709-15>.

3. Successions in Europe – Succession law in 27 European countries, The Council of the Notariats of the European Union, accessed 20.11.2014. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.successions-europe.eu/en/home>.

4. Austria International Estate Planning Guide Individual Tax and Private Client Committee, accessed 20.12.2016. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <file:///C:/Users/Roman/Downloads/Austria.pdf>.

Федченко Т.К., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Жеглінська Т.О., викладач
кафедри теорії та історії держави
і права Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ КОНЦЕПТ ТЕОРІЇ ДЕРЖАВИ І ПРАВА ЯК НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ТА НАУКИ

Розглядаючи даний аспект, передусім хотілось би зробити акцент на тому, що обрана нами проблематика не є новою, проте є досить актуальною, а тому привертає значну увагу як з боку науковців, так і правників. Вивченням даної проблематики певною мірою займалися такі дослідники як: Бандурка О.М., Білозьоров Є.В., Бостан С.К., Власенко В.П., Головка О.М., Горова О.Б., Завальний А.М., Заяць Н.В., Колодій Є.С., Ломиш Т.М., Оніщенко Н.М., Передерій О.С., Пильгун Н.В., Сухоніс В.В. тощо.